

Den anden ændring går ud på at tilvejebringe klar og utvetydig lovhjælp for, at skattemyndighederne ved henvendelse i banker og sparekasser og hos bankierer og vekselere skal kunne indhente kontroloplysninger på stedet ved gennemsyn af konti, regnskabsmateriale, bilag og dokumenter med henblik på skattemæssig kontrol med de pågældende kunder.

Således som loven er affattet, må det anses for tvivlsomt, om bestemmelsen giver skattemyndighederne ret til selv at gå ud i pengeinstitutter m. fl. og gennemse det dér beroende regnskabsmateriale m. v.

Da der skønnes at være behov for at give de skattelignende myndigheder adgang her til i visse situationer, for eksempel som led i en stikprøvevis kontrol med, at renter af indskud i pengeinstitutter selvangives korrekt af indskyderne, foreslås det ved indsættelse af en ny bestemmelse i lovens § 8 C at give ligningsrådet bemyndigelse til at bestemme, at de skattelignende myndigheder skal kunne foretage gennemgang på stedet i pengeinstitutter, hos bankierer og vekselere, men ikke hos advokater, med henblik på fremskaffelse af kontroloplysninger. Denne nye kontrolbeføjelse skal kunne anvendes med henblik på såvel navngivne som ikke-navngivne personer, og uanset om de er erhvervsdrivende eller ej. Ved en sådan gennemgang skal skattemyndighederne være berettiget til at notere sig alle relevante oplysninger til brug i en skattemæssig kontrol, herunder også personnummer eller arbejdsgivernummer, hvis disse er pengeinstituttet bekendt.

I den gældende bestemmelse om pengeinstitutter m. fl.s oplysningspligt over for skattemyndighederne er andelskasserne ikke udtrykkelig nævnt, men for at udelukke tvivl om, at disse også er omfattet af oplysningspligten, foreslås de nu medtaget i bestemmelsen.

Ved den foreslåede nye kontrolbeføjelse, hvorefter skattemyndighederne efter ligningsrådets bestemmelse selv kan indfinde sig i pengeinstitutter etc. og på stedet indsamle kontroloplysninger, åbnes der mulighed for iværksættelse af kontrolaktioner af forskellig art, som jeg ifølge sagens natur ikke kan udtale mig nærmere om.

På grundlag af de erfaringer, der indvindes med udgangspunkt i de foreslåede be-

stemmelser, vil det løbende blive overvejet, om der er behov for andre ændringer af skattekontrolloven.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til lov om visse tjenestemandretlige og pensionsmæssige forhold m. v. i forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand.

Nærværende forslag er opbygget efter samme retningslinjer som de tjenestemandretlige regler, der er indføjet i lovgivningen om amtskommunernes overtagelse af Fødselsanstalten i Jylland og statshospitalerne.

Lovforslaget, der er udarbejdet efter forhandling med socialministeren, tilsigter at regulere visse personalemæssige forhold i forbindelse med bistandslovens gennemførelse, således at personale ved revalideringscentre, mødrehjælpsinstitutioner, børneværnskonsulentembeder og statsungdomshjem søges overtaget af kommunerne i forbindelse med overførsel til kommunerne af de nævnte institutioners hidtidige opgaver.

For så vidt angår det ved de nævnte institutioner tjenestemandsansatte og tjenestemandlignende ansatte personale, der får tilbud om overgang til kommunal ansættelse med løn- og pensionsvilkår svarende til de pågældendes hidtidige vilkår, er der efter forslaget ikke grundlag for at fremsætte juridisk holdbart krav på ventepenge, rådighedsløn eller pension som følge af gennemførelsen af bistandsloven. Statens udgifter til ventepenge, rådighedsløn og pension søges således begrænset mest muligt.

Forslaget har været forhandlet med tjenestemændenes centralorganisationer.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dertil hørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Kristine Heltberg.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 14. novem-

[Første næstformand.]

ber 1975, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Poul Dam) (SF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele fru Kristine Heltberg orlov på grund af udsendelse i offentligt hverv, og jeg kan herefter — også i dag — gøre indstilling om godkendelse af en stedfortræder.

Det drejer sig om næstformand *Ole Henriksen*, der er 1. stedfortræder for socialistisk folkeparti i Frederiksborg amtskreds, hvor fru *Kristine Heltberg* er valgt.

Udvalget til valgs prøvelse har behandlet sagen, og jeg kan på et enigt udvalgs vegne afgive følgende:

Indstilling.

Næstformand *Ole Henriksen* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 14. november 1975.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til fiskeriministeren af Erlendsson.

(Forespørgsel nr. II. Anmeldt 12/11 75).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretninger angående Nordisk Råds 21. sessions anden samling 1973 samt Rådets 22. og 23. session 1974 og 1975.

(Andre selvst. forslag nr. XXVI. Frem-sat 29/10 75 i betænkning fra udenrigsudvalget. Første behandling 7/11 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Inden folketinget skal stemme om beretningen, vil jeg gerne igen tage problematikken frem omkring den nordiske investeringsbank. For at formanden ikke skal afvise mig, vil jeg gøre opmærksom på, at den nordiske investeringsbank er omtalt i beretningen side 128 og side 129.

Grunden til at jeg ønsker at tage specielt dette punkt frem, er bl. a. den debat, der fremkom her i tinget under beretningens første behandling.

Jeg vil godt starte med, hvordan tanken om den nordiske investeringsbank egentlig opstod. Den oprindelige tanke om den er jo af gammel dato. Den kuldsejlede i sin tid sammen med planerne om Nordek. Men i beretningen på side 128 står der — jeg citerer fra beretningen:

„Statsministermødet i Oslo den 31. januar 1975 havde besluttet, at der hurtigst muligt skulle udarbejdes forslag om oprettelse af en nordisk investeringsbank.“

I den forbindelse må man nok i hvert fald i dette ting gøre opmærksom på, at den statsminister, der deltog fra dansk side, på det tidspunkt kun var fungerende statsminister, idet regeringen allerede havde indgivet sin afskedsbegøring. Jeg ved ikke, hvorvidt det forfatningsretligt overhovedet er medholdeligt, at en statsminister på den måde binder en regering, men jeg vil i hvert fald gerne tage det frem.

Når man har arbejdet i Nordisk Råd og kender arbejdsproceduren i rådet, så synes det også overordentlig mærkeligt, at en sag er blevet færdigbehandlet fra den 31. januar 1975 til endelig beslutning nu førstkom-mende lørdag på sessionen i Stockholm. Normalt ligger sager i Nordisk Råd i årevis ad gangen, uden at de kommer frem til endelig behandling.

Jeg vil også gerne fremhæve, at det intet sted er stillet op, at der findes behov, som ikke kan dækkes af de finansieringsinstitutter, der findes i forvejen.